

Psychologia klasa VI

1 dzień roboczy

Łączny czas trwania zadań: 45 min

Tytuł zadania: MÓJ OBRAZ SIEBIE

Zastosowanie nowoczesnych technologii:

NIE

Poziom kontroli nauczyciela:

Średni

Zadanie powtarzalne lub kontynuacja:

Nie

Czas trwania zadania:

00:45:00

Przedmiot wiodący:

Psychologia

Streszczenie:

Dzieci tworzą kolaż o sobie, korzystając z wycinków z gazet. Zadanie realizowane na początku roku szkolnego.

Cele:

- rozwijanie umiejętności dostrzegania własnych mocnych;
- rozwijanie umiejętności określania obszarów, które chce się rozwinąć lub poprawić;
- rozwijanie umiejętności dostrzegania zmian we własnym rozwoju;
- wprowadzenie do tematu dojrzewania pod kątem psychologicznym.

Potrzebne materiały:

- kolorowe gazety (N. wcześniej prosi dzieci, by przyniosły je do szkoły na konkretny

- dzień);
- kartki papieru A3;
 - klej;
 - mazaki/kredki;
 - nożyczki;
 - koperta A3.

Przebieg:

1. N. prosi dzieci, by każde na swojej kartce naszkicowało kształt własnego ciała. Obrazki nie powinny być dokładne (5 minut);
2. N. mówi dzieciom, że celem zadania jest stworzenie kolażu „ja” przy pomocy kolorowych gazet, które przynieśli z domu. Każdy kolaż powinien oddawać to, jak postrzegam siebie, jakie mam mocne i słabe strony. Każdy może dowolnie zaplanować swój kolaż. N. może zaproponować, żeby kształt własnego ciała wypełnić tym, jak widzę siebie, po prawej stronie wkleić moje mocne strony, po drugiej słabe strony. N. mówi dzieciom, że mogą usiąść w dowolnym miejscu. Prosi, by nie komentować, krytykować lub naśmiewać się z kolaży innych osób. Tłumaczy, że nie będą potem dzielić się kolażami (10 minut);
3. Dzieci pracują nad własnymi kolażami (25 minut);
4. Każdy podpisuje swój kolaż na odwrocie kartki i chowa go do dużej koperty. Kiedy każdy włożył już swoją pracę, N. zakleja kopertę (5 minut).

Możliwe kontynuacje:

- Kolaże powinny zostać przechowane do końca roku szkolnego do realizacji zadania *Jakie zmiany zaszły we mnie w tym roku*.

Zakresy przedmiotowe:

Psychologia

Przedsiębiorczość

Metody:

Metoda wizualizacji

Tryby pracy:

Samodzielny

Ścieżki:

Samoświadomość i dojrzewanie

Aktywizowane typy inteligencji:

Intrapersonalna

Kinestetyczna

Wizualna i przestrzenna

Osiągnięcia GWK:

Przed-VI.5.8 : dziecko potrafi wskazać swoje mocne i słabe strony

Psych-IV-VI.1.7 : dziecko wie, jakie emocje i uczucia towarzyszą dojrzewaniu

Psych-IV-VI.1.8 : dziecko wie jakich aktualnie doświadcza emocji, myśli, opinii na dany temat, dziecko ma refleksje na swój temat (samoświadomość)

Psych-IV-VI.4.1 : dziecko wie, że może rozwijać poczucie własnej wartości

2 dzień roboczy

Łączny czas trwania zadań: 45 min

Tytuł zadania: BAJKA TERAPEUTYCZNA - JEDZENIE

Zastosowanie nowoczesnych technologii:

NIE

Poziom kontroli nauczyciela:

Wysoki

Zadanie powtarzalne lub kontynuacja:

Nie

Czas trwania zadania:

00:45:00

Przedmiot wiodący:

Psychologia

Streszczenie:

Dzieci poznają bajkę terapeutyczną. Staje się ona podstawą do dyskusji.

Cele:

- dzieci dowiadują się, że ludzie czasami jedzą, chociaż nie są głodni;
- dzieci dowiadują się, jak radzić sobie w takich sytuacjach;
- doskonalenie umiejętności analizy tekstu.

Potrzebne materiały:

- wydrukowany tekst bajki terapeutycznej (w załączniku).

Przebieg:

1. N. lub dziecko przez niego wyznaczone czyta na głos bajkę terapeutyczną (10 minut);
2. Dzieci, pracując samodzielnie, zapisują na kartkach, pochodzące z bajki lub wymyślone:
 - sytuacje, w których ludzie jedzą, chociaż nie są głodni;

- konsekwencje takiego zachowania;
 - sposoby na uniknięcie takich zdarzeń w swoim życiu (15 minut);
3. N. omawia z dziećmi ich prace. Na tym etapie może także zaproponować inne sposoby radzenia sobie z tym problemem. N. zwraca uwagę na zależność pomiędzy jedzeniem a nastrojem - np. jeśli zjemy za dużo, to jesteśmy ospali (10 minut);
 4. Metodą burzy mózgów dzieci wymieniają zasady zdrowego odżywiania (5 minut);
 5. Podsumowanie (5 minut).

Zakresy przedmiotowe:

Psychologia

Język polski

Metody:

Czytanie na głos

Metoda rozwijająca twórcze myślenie

Bajka terapeutyczna

Techniki:

Burza mózgów

Bajka psychoedukacyjna

Tryby pracy:

Cała klasa

Aktywizowane typy inteligencji:

Intrapersonalna

Lingwistyczna

Interpersonalna

Osiągnięcia GWK:

Pol-IV-VI.1.1 : dziecko potrafi sprawnie czytać teksty głośno oraz cicho

Pol-IV-VI.4.1.1 : dziecko potrafi podczas rozmowy słuchać z uwagą wypowiedzi innych

Pol-IV-VI.4.2.3 : dziecko potrafi wprowadzać pauzę podczas czytania

Pol-IV-VI.5.0.1 : dziecko potrafi operować słownictwem z określonych, bliskich mu kręgów tematycznych (dom, rodzina, szkoła, środowisko przyrodnicze)

Osiągnięcia nieujęte w podstawie programowej GWK:

Psych-IV-VI.10.1 : dziecko wie, że sposób odżywiania wpływa na samopoczucie

Psych-IV-VI.10.2 : dziecko wie, że sposób odżywiania bywa metodą wyrażania stanów emocjonalnych i trudności

Lista załączników:

Zupa, kanapka i spółka.pdf

3 dzień roboczy

Łączny czas trwania zadań: 45 min

Tytuł zadania: SNY

Zastosowanie nowoczesnych technologii:

NIE

Poziom kontroli nauczyciela:

Wysoki

Zadanie powtarzalne lub kontynuacja:

Nie

Czas trwania zadania:

00:45:00

Przedmiot wiodący:

Psychologia

Streszczenie:

Dzieci dowiadują się, skąd biorą się sny, o sposobach pracy nad snami i tym, że sny można analizować.

Cele:

- uświadomienie uczniom i uczennicom znaczenia snu;
- zapoznanie uczniów i uczennic z informacjami o pochodzeniu snów;
- rozwijanie samoświadomości uczniów i uczennic;
- rozwijanie umiejętności myślenia twórczego uczniów i uczennic.

Potrzebne materiały:

- przybory do pisania.

Przebieg:

1. N. informuje uczniów i uczennice, że tematem zajęć będą sny. N. pyta uczniów i uczennice, kto pamięta swoje sny. Wyjaśnia dzieciom, że wszyscy śnią, nie wszyscy pamiętają sny (2 minuty);
2. Prosi dzieci, aby zgadły, jaka jest rola snów. Odpowiedzi zapisuje na tablicy. Następnie opowiada dzieciom o znaczeniu snów: regeneracyjnym, oczyszczeniu umysłu z niepotrzebnych informacji (5 minut);
3. N. porusza kwestie "łatwego i trudnego" zasypiania, np: jak stres, wysiłek fizyczny, latanie samolotem, przejeżdżenie wpływają na zasypianie? Dzieci swobodnie opowiadają o swoich spostrzeżeniach (10 minut)
4. N. pyta dzieci, czy miały kiedyś koszmary senne. N. informuje, że koszmary przeważnie wywołuje stres, obawa przed krzywdą. Są one również wynikiem pracy mózgu, nad tym, aby rozwiązać aktualne problemy (10 minut);
5. Istnieją konkretne ćwiczenia, aby pozbyć się koszmarów czy lepiej pamiętać sny. Najlepiej znanym jest prowadzenie dziennika lub pamiętnika snów. Taki dziennik powinien być specjalnie przeznaczonym na sny zeszytem. N. prosi dzieci, aby każde opisało jeden ze swoich snów lub jego fragment. Dzieci mogą też narysować sen (15 minut)
6. Po opisaniu snów N. informuje dzieci, że sny można interpretować. To, co widzimy w snach, to tylko symbole naszych problemów lub rzeczy ważnych dla nas w rzeczywistości, które nie przekładają się bezpośrednio. Są raczej wiadomościami zaszyfrowanymi przez nasz mózg. Ponieważ każdy jest wyjątkowy, uniwersalne senniki mogą być kiepskim sposobem na rozszyfrowanie snu. Aby lepiej zrozumieć sen, warto zadać sobie pytania: który element snu najlepiej pamiętamy? Z czym nam się on kojarzy? Jak dokładnie wyglądał, smakował, pachniał? Jakie emocje towarzyszyły nam we śnie? Nawet jeśli pytania nie ujawnią nam całej symboliki snu, kolejne sny powinny być dla nas coraz bardziej zrozumiałe (3 minuty)

Warianty:

- dzieci mogą zadawać pytania do swoich snów również samodzielnie i samodzielnie zastanowić się nad ich interpretacją.
- inne ćwiczenia osławajające sny to:
 - zamieszczenie w sypialni symboli związanych ze snem, jakie dziecko chciałoby mieć lub dobrze wspomina;
 - wybranie się na spacer w miejsce, które pojawiło się w snach, oraz zastanowienie się czy w rzeczywistości równi się od tego we śnie;
 - rozmawianie o swoich snach z rodziną lub przyjaciółmi;
 - znalezienie chwili spokoju w której można popatrzeć na osoby w swoim otoczeniu i zastanowienie się komu co mogło się śnić;
- dzieciom można również uświadomić, że sny mają różne fazy, które przejawiają się różnym poziomem aktywności elektrycznej mózgu. Pytaniem, które można zadać jest: Czy

czasem jest Ci się trudniej obudzić, a czasem trudniej?

Potencjalne problemy:

- Gdyby n. chciał przed zajęciami odświeżyć lub poszerzyć wiedzę o snach proponowany są strony 125 - 134 w Psychologia i Życie Philipa G. Zimbardo.
- Jeśli dziecko nie pamięta snu z własnej nocy, to może opisać wybrany sen, który pamięta. Jeśli nie pamięta żadnego, lub nie chce go opisywać może opisać sen, który chciałoby mieć.
- Poleca się nie przekreślać odpowiedzi, jeśli dzieci uważają, że sny mogą przewidywać przyszłość - warto jednak zaznaczyć, że nie jest to potwierdzone naukowo.

Zakresy przedmiotowe:

Psychologia

Język polski

Wychowanie fizyczne

Metody:

Metoda ewaluacyjna

Dyskusja dydaktyczna

Techniki:

Elicitation

Tryby pracy:

Cała klasa

W parach

Samodzielny

Aktywizowane typy inteligencji:

Intrapersonalna

Lingwistyczna

Wizualna i przestrzenna

Interpersonalna

Osiągnięcia GWK:

Psych-IV-VI.11.1 : dziecko wie, w wyniku jakich procesów powstają sny

Psych-IV-VI.11.3 : dziecko wie, że sny mogą być przedmiotem analizy i interpretacji

Wych-VI.6.1 : dziecko zna zasady i metody wzmacniania organizmu

Dodatkowe osiągnięcia:

- Dziecko zna sposoby pracy nad snem tak, aby ograniczyć koszmary senne lub lepiej pamiętać sny.

4 dzień roboczy

Łączny czas trwania zadań: 45 min

Tytuł zadania: W ŚWIECIE STEREOTYPÓW

Zastosowanie nowoczesnych technologii:

NIE

Poziom kontroli nauczyciela:

Średni

Zadanie powtarzalne lub kontynuacja:

Nie

Czas trwania zadania:

00:45:00

Przedmiot wiodący:

Psychologia

Streszczenie:

Dzieci obalają wypisane przez siebie stereotypy.

Cele:

- wprowadzenie terminu stereotyp;
- uświadomienie, jakie stereotypy funkcjonują w kulturze;
- uświadomienie nieprawdziwości stereotypów.

Potrzebne materiały:

- balony;
- mazaki;
- igła lub agrałka;
- taśma klejąca;
- kartka A3 (opcjonalnie).

Przebieg:

1. Przed zajęciami N. prosi każde dziecko, by nadmuchało po jednym baloniku (3 minut);
2. Na tablicy lub na kartce A3 N. tworzy dwie kolumny: po jednej stronie zapisuje słowo „mężczyzna”, po drugiej „kobieta”. Dzieci na swoich kartkach przepisują tabelę. N. dzieli dzieci na grupy 4 osobowe. Prosi, by w grupach wypisały wszystkie słowa, cechy i skojarzenia dotyczące obu słów. N. może podać przykłady np. mężczyzna – lubi sport, ma krótkie włosy, silny, policjant (10 minut);
3. N. zapisuje na tablicy wszystkie cechy wypisane przez grupy. Gdy obie kolumny są wypełnione, N. pyta, czy są określenia, które nie pasują w tej kolumnie, w której zostały zapisane, czy są określenia, które można zapisać w obu kolumnach, czy na pewno wszyscy mężczyźni są _____, czy wszystkie kobiety są _____ (12 minut);
4. N. zapisuje na tablicy słowo stereotyp. Pyta dzieci, czy wiedzą, co ono znaczy. Razem tworzą definicję np. Stereotyp to uproszczony obraz lub opinia o osobie lub grupie. N. zapisuje na tablicy przykładowe stereotypy na tablicy np. osoby starsze są zapominalskie, chłopcy są lepsi z matematyki niż dziewczynki, chłopcy nie płaczą. Pyta dzieci, jak się czują słysząc taki stereotyp? Czy są one prawdziwe? (10 minut);
5. W grupach dzieci wypisują inne stereotypy, z którymi się spotkały. Z wypisanych każdy wybiera jeden, który chciałoby obalić. Przepisuje stereotyp na wcześniej nadmuchane baloniki. Każdy po kolei staje na środku sali, wyczytuje stereotyp i go obala, a kiedy to robi, przekłewa balonik, utożsamiający stereotyp (10 minut).

Zakresy przedmiotowe:

Psychologia

Historia i społeczeństwo

Metody:

Gry i zabawy dydaktyczne

Tryby pracy:

W grupach

Aktywizowane typy inteligencji:

Intrapersonalna

Kinestetyczna

Lingwistyczna

Interpersonalna

Osiągnięcia GWK:

Hist-VI.1.1 : [WOS] dziecko potrafi wyjaśnić, czym wyraża się odmienność i неповtarzalność każdego człowieka

Hist-VI.1.12 : [WOS] dziecko potrafi opisać zachowanie, które uważa za tolerancyjne

Hist-VI.1.2 : [WOS] dziecko potrafi wskazać przykłady różnych potrzeb człowieka

Psych-IV-VI.8.6 : dziecko wie, czym jest stereotyp

5 dzień roboczy

Łączny czas trwania zadań: 45 min

Tytuł zadania: MOŻEMY BYĆ TACY SAMI

Zastosowanie nowoczesnych technologii:

NIE

Poziom kontroli nauczyciela:

Średni

Zadanie powtarzalne lub kontynuacja:

Nie

Czas trwania zadania:

00:45:00

Przedmiot wiodący:

Psychologia

Streszczenie:

Dzieci rozważają, jaki jest wpływ naszego otoczenia na tworzenie się stereotypowych ról damskich i męskich.

Cele:

- obalanie stereotypów damsko-męskich;
- rozwijanie umiejętności rozpoznawania stereotypów płciowych i tego, jak im przeciwdziałać.

Potrzebne materiały:

- załącznik do zadania "Zatrudnij pracownika";
- wzór tabeli do wykorzystania w trakcie zadania.

Przebieg:

1. N. prosi dzieci, by wyobraziły sobie, że są zaproszone na urodziny Mateusza i Marty. Są oni bliźniakami i mają 3 lata. N. prosi dzieci, by w grupach 4-osobowych wypisały przynajmniej 5 pomysłów na prezent dla każdego z nich (7 minut);
2. N. rysuje na tablicy dwie kolumny. Po jednej stronie zapisywane będą pomysły na prezent dla Mateusza, po drugiej stronie dla Marty (1 minuta);
3. Każda grupa po kolei zapisuje swoje pomysły na tablicy. Jeśli dany pomysł jest już zapisany, zaznaczają go dodatkowo np. krzyżykiem lub haczykiem (7 minut);
4. N. wybiera stereotypową zabawkę chłopięcą z kolumny Mateusza i pyta, czy można dać taką zabawkę też Marcie. N. wybiera stereotypową zabawkę dziewczęcą z kolumny Marty i pyta, czy można dać taką zabawkę też Mateuszowi (5 minut);
5. N. pyta, dlaczego zakładamy, że te zabawki się najbardziej spodobają, czego uczą się Marta z Marcinem, bawiąc się tymi zabawkami, które dostały, czy takie zabawki utrwalają stereotypy damskie i męskie (N. może spytać czy dzieci pamiętają, co to jest stereotyp i prosi, by podały przykłady) (10 minut);
6. N. dzieli dzieci na grupy 3-osobowe. Każda grupa będzie pełniła rolę komisji rekrutacyjnej i będzie czytała krótki opis potencjalnych pracowników na dane stanowisko (załącznik „Zatrudnij pracownika”). Połowa grup otrzymuje scenariusz A, połowa scenariusz B. Każda grupa musi na skali od 1-10 zaznaczyć, na ile dana osoba nadaje się na dane stanowisko (10 minut).
7. N. zbiera kartki od wszystkich grup. Tłumaczy dzieciom, że opisy wszystkich osób w obu scenariuszach były takie same, lecz różniły się imiona osób ubiegających się o daną pozycję. Wszystkie opisy w scenariuszu B były zgodne z powszechnymi stereotypami płciowymi (np. mężczyzna, który interesuje się mechaniką). Wszystkie opisy w scenariuszu A były zaprzeczeniem tych stereotypów (np. kobieta, która chodzi na siłownię i chce być ochroniarzem). N. na tablicy tworzy tabelę dla obu scenariuszy. Uzupełnia tabelę odpowiedziami wszystkich grup (10 minut);
8. N. pyta, czy oceny w scenariuszu B są wyższe niż w oceny w scenariuszu A. Proponowane pytania do omówienia: Z czego może to wynikać? Czy osoby ze scenariusza B lepiej wykonają powierzoną im pracę niż osoby opisane w scenariuszu A? Jak czujecie się z tym, że przy szukaniu pracy brana jest pod uwagę płeć osoby? Czy opieranie się na stereotypach płciowych jest sprawiedliwe? Jak można tego uniknąć? (10 minut).

Zakresy przedmiotowe:

Psychologia

Przedsiębiorczość

Metody:

Metoda w działaniu: hands-on thinking / hands-on education

Techniki:

Eksperyment

Tryby pracy:

W grupach

Aktywizowane typy inteligencji:

Lingwistyczna

Interpersonalna

Osiągnięcia GWK:

Przed-VI.3.2 : dziecko potrafi wyjaśnić, po co człowiek pracuje i jakie są korzyści z pracy

Psych-IV-VI.7.3 : dziecko potrafi rozdzielić ocenę zachowania osoby od oceny tej osoby

Psych-IV-VI.8.6 : dziecko wie, czym jest stereotyp

Lista załączników:

Przykładowa tabela.pdf

Zatrudnij pracownika.docx

6 dzień roboczy

Łączny czas trwania zadań: 45 min

Tytuł zadania: JAK MOGĘ BYĆ SZCZĘŚLIWY? TWORZYMY WŁASNE CELE SMART

Zastosowanie nowoczesnych technologii:

NIE

Poziom kontroli nauczyciela:

Średni

Zadanie powtarzalne lub kontynuacja:

Nie

Czas trwania zadania:

00:45:00

Przedmiot wiodący:

Psychologia

Streszczenie:

Dzieci tworzą własny cel, zgodnie z zasadami SMART.

Cele:

- rozwijanie umiejętności planowania i realizowania własnych celów
- rozwijanie umiejętności korzystania z zasad formułowania celów SMART.

Potrzebne materiały:

- Prezentacja multimedialna „SMART – planowanie własnych celów”.

Przebieg:

1. N. pyta dzieci, co to jest „cel”. Wspólnie tworzą mapę myśli słowa „cel” i wymieniają przykłady celów, do których można dążyć. N. pyta, jakie emocje można odczuwać

- podczas tworzenia i realizowania celów np. duma, frustracja, radość, smutek (15 minut);
2. N. tłumaczy, że jest pewna metoda, którą dzieci mogą stosować przy tworzeniu celów. Omawia prezentację multimedialną (15 minut);
 3. N. prosi, by każde dziecko pomyślało, co sprawiłoby, że będą szczęśliwi. Jak mogą dojść do szczęścia?. Każdy powinien zapisać swój cel, korzystając z nowo poznanych zasad SMART (5 minut);
 4. Dzieci wymieniają się w parach swoimi celami. Sprawdzają, czy każdy cel spełnia wszystkie kryteria smart. Przekazują informację zwrotną drugiej osobie (5 minut);
 5. Dzieci poprawiają swoje cele, korzystając z uwag kolegi lub koleżanki. W ramach podsumowania N. może spytać, czy dzieci sądzą, że uda im się ten cel osiągnąć oraz czy będą szczęśliwi, kiedy uda im się to zrobić (5 minut).

Możliwe kontynuacje:

- dzieci mogą przygotować dla siebie listę celów SMART, które chciałyby zrealizować do końca roku. Jeśli tworzyły swoje indywidualne blogi, mogą podzielić się swoimi celami i doświadczeniami z ich realizacji właśnie w formie cyfrowej. Jeśli nie, mogą stworzyć tradycyjne dzienniki/pamiętniki.

Zakresy przedmiotowe:

Psychologia

Przedsiębiorczość

Metody:

Metoda samodzielnego dochodzenia do wiedzy

Prezentacja multimedialna

Tryby pracy:

W parach

Aktywizowane typy inteligencji:

Intrapersonalna

Lingwistyczna

Interpersonalna

Osiągnięcia GWK:

Przed-VI.5.7 : dziecko potrafi wytłumaczyć, po co planuje się własny rozwój

Przed-VI.5.9 : dziecko zna swoje talenty i w miarę możliwości planuje ich rozwój

Psych-IV-VI.5.1 : dziecko zastanawia się, co czyni go szczęśliwym

Psych-IV-VI.5.2 : dziecko potrafi planować, jak osiągać to, co czyni je szczęśliwym

Psych-IV-VI.5.3 : dziecko potrafi realizować zaplanowane działania, które przybliżają je do tego, co czyni je szczęśliwym

Lista załączników:

SMART - planowanie własnych celów.pptx

7 dzień roboczy

Łączny czas trwania zadań: 45 min

Tytuł zadania: TWORZYMY KLASOWĄ ŚCIANĘ SZCZĘŚCIA

Zastosowanie nowoczesnych technologii:

NIE

Poziom kontroli nauczyciela:

Średni

Zadanie powtarzalne lub kontynuacja:

Nie

Czas trwania zadania:

00:45:00

Przedmiot wiodący:

Psychologia

Streszczenie:

Klasa wspólnie przygotowuje ścianę szczęścia, na której wypisuje rzeczy sprawiające im oraz innym szczęście.

Cele:

- rozwijanie świadomości, co czyni "mnie" szczęśliwym;
- rozwijanie umiejętności odpoczynania i regeneracji psychologicznej.

Potrzebne materiały:

- trzy duże arkusze papieru A0;
- flamastry lub kredki;
- klej lub taśma klejąca;
- przykładowa ściana szczęścia: http://www.huffingtonpost.com/2012/12/12/what-makes-you-smile-chal_n_2288631.html.

Przebieg:

1. N. z pomocą dzieci przywiesza kartki do jednej ze ścian sali obok siebie (5 minut);
2. N. tłumaczy dzieciom, że będą wtórzyć klasową ścianę szczęścia, na której mogą zapisywać wszystkie rzeczy, które sprawiają im radość oraz takie, dzięki którym inni będą szczęśliwi (2 minuty);
3. Zadaniem klasy jest stworzenie napisu: „Co daje nam szczęście?”. Dzieci mogą podzielić się na grupy i każda grupa tworzy oddzielną literę napisu. Przy pomocy N. mocują napis na górze ściany szczęścia (18 minut);
4. Dzieci korzystają z flamastrów i kredek, by napisać lub narysować coś, co czyni ich szczęśliwym (10 minut);
5. Dzieci siadają przed tablicą i omawiają, co zostało na niej napisane. N. powinien również omówić wpisane żarty lub przekleństwa, jeśli takie się pojawiły. Kto je napisał i w jakim celu? Nie chodzi o wskazanie "winnego", tylko omówienie problemu, który może mieć różne źródła - chęć zwrócenia na siebie uwagi, niechęć do mówienia o swoich prawdziwych uczuciach itp. (10 minut);
6. Dzieci mogą dopisywać do tablicy w dowolnym czasie, doklejać zdjęcia, obrazki, etc. Raz w tygodniu N. znowu prosi dzieci, by usiadły przed tablicą i omówiły, co nowego się na niej pojawiło. Jeśli nowych wpisów przestanie przybywać N. może zaproponować, by dzieci przepisały niektóre pomysły na plakaty i rozwiesiły je po całej szkole, by „zarazić” innych swoim szczęściem.

Możliwe kontynuacje:

- zadanie może być zaczątkiem do "Szkolnej Kampanii Szczęścia i Radości", w ramach której dzieci promują pozytywne spojrzenie na świat, uprzejmość wobec siebie i innych. W ramach kampanii oprócz wspomnianych w przebiegu napisów na plakatach, dzieci mogą przygotować np.
 - akcję "Przekaż dalej", w ramach której przekazują sobie kartkę, do której dopisują miłe słowa wraz ze swoim podpisem. Wygrywa karteczka, która zebrała najwięcej haseł;
 - filmik, w którym mówią, co (kto) sprawia im radość w szkole;
 - akcję "Uśmiechnij się", w której przygotowują listy z napisem "Uśmiechnij się" i wesołym rysunkiem (np. uśmiechnięta buźka, radosny zwierzak) lub żartem rysunkowym. Następnie listy są podrzucane różnym osobom w szkole (tak, aby otrzymane listy były dla nich zaskoczeniem. Mogą to być również nauczyciele).

Zakresy przedmiotowe:

Psychologia

Historia i społeczeństwo

Metody:

Metoda rozwijająca twórcze myślenie

Metoda definiowania pojęć

Tryby pracy:

Cała klasa

Aktywizowane typy inteligencji:

Intrapersonalna

Kinestetyczna

Lingwistyczna

Osiągnięcia GWK:

Hist-VI.1.11 : [WOS] dziecko potrafi opisać zachowanie, które uważa za uprzejme

Psych-IV-VI.5.1 : dziecko zastanawia się, co czyni go szczęśliwym

Psych-IV-VI.5.2 : dziecko potrafi planować, jak osiągnąć to, co czyni je szczęśliwym

Psych-IV-VI.5.3 : dziecko potrafi realizować zaplanowane działania, które przybliżają je do tego, co czyni je szczęśliwym

8 dzień roboczy

Łączny czas trwania zadań: 45 min

Tytuł zadania: JAKIE ZMIANY ZASZŁY WE MNIE W TYM ROKU

Zastosowanie nowoczesnych technologii:

NIE

Poziom kontroli nauczyciela:

Średni

Zadanie powtarzalne lub kontynuacja:

Nie

Czas trwania zadania:

00:45:00

Przedmiot wiodący:

Psychologia

Streszczenie:

Dzieci wracają do kolaży stworzonych na początku roku i tworzą nowe, aby przedstawić zmiany „Ja” i rozwój ich tożsamości i zdolności.

Cele:

- rozwijanie umiejętności dostrzegania własnych mocnych i słabych stron;
- rozwijanie umiejętności dostrzegania zmian we własnym rozwoju.

Potrzebne materiały:

- kolorowe gazety (N. wcześniej prosi dzieci, by przyniosły je do szkoły na konkretny dzień);
- kartki papieru A3;
- klej;
- mazaki/kredki;
- nożyczki;
- poprzednio zrobione kolaże dzieci.

Przebieg:

1. N. prosi, by dzieci przypomniały sobie kolaże, które stworzyły na początku roku. Prosi dzieci, by każdy na swojej kartce ponownie naszkicowało kształt własnego ciała. Obrazki nie powinny być dokładne (5 minut);
2. N. rozdaje dzieciom kolaże, które wykonały rok temu. Prosi, by dzieci przyjrzały się swoim pracom. Pyta, co zmieniło się przez ten rok szkolny? Czy dalej zgadzają się z wszystkim, co jest na ich kolażu (5 minut);
3. Dzieci mogą teraz stworzyć nowy kolaż, który uwzględni zmiany z poprzedniego roku. Mogą albo stworzyć całkiem nowy kolaż i porównać go do poprzedniego lub pociąć stary kolaż na poszczególne elementy i zmienić ich miejsce, dodając nowe elementy. N. mówi dzieciom, że mogą usiąść w dowolnym miejscu. Prosi, by nie komentować, krytykować lub naśmiewać się z kolaży innych osób. Tłumaczy, że nie będą potem dzielić się kolażami (25 minut);
4. Aby podsumować zadanie, N. pyta dzieci, czy dużo rzeczy zmieniło się w ich kolażach, czy są jakieś słabe punkty, które już nie sprawiają im trudności, jakie dzieci czują emocje, patrząc na zmiany w swoim życiu. Dzieci zabierają swoje kolaże do domu (10 minut).

Zakresy przedmiotowe:

Psychologia

Przedsiębiorczość

Metody:

Metoda wizualizacji

Tryby pracy:

Cała klasa

Samodzielny

Ścieżki:

Samoświadomość i dojrzewanie

Aktywizowane typy inteligencji:

Intrapersonalna

Kinestetyczna

Wizualna i przestrzenna

Osiągnięcia GWK:

Przed-VI.5.9 : dziecko zna swoje talenty i w miarę możliwości planuje ich rozwój

Psych-IV-VI.1.1 : dziecko wie, jak rozpoznawać swoje emocje

Psych-IV-VI.1.2 : dziecko wie, że każdy ma prawo do swoich emocji

Psych-IV-VI.1.3 : dziecko zna podstawowe emocje, wie czym się charakteryzują

Psych-IV-VI.1.4 : dziecko wie, jak może na różne sposoby wyrażać swoje emocje

Psych-IV-VI.1.7 : dziecko wie, jakie emocje i uczucia towarzyszą dojrzewaniu

Psych-IV-VI.1.8 : dziecko wie jakich aktualnie doświadcza emocji, myśli, opinii na dany temat, dziecko ma refleksje na swój temat (samoświadomość)

Psych-IV-VI.4.1 : dziecko wie, że może rozwijać poczucie własnej wartości

9 dzień roboczy

Łączny czas trwania zadań: 45 min

Tytuł zadania: CO TO ZNACZY BYĆ DOROSŁYM?

Zastosowanie nowoczesnych technologii:

NIE

Poziom kontroli nauczyciela:

Średni

Zadanie powtarzalne lub kontynuacja:

Nie

Czas trwania zadania:

00:45:00

Przedmiot wiodący:

Psychologia

Streszczenie:

Dzieci wypełniają ankietę o dorastaniu. Wspólnie rozmawiają o zmianach w postrzeganiu siebie, relacjach z innymi i własnej roli społecznej.

Cele:

- praca nad samoświadomością i rozpoznawaniem własnych emocji;
- rozwijanie umiejętności funkcjonowania w grupie;
- rozwijanie umiejętności radzenia sobie z presją społeczną.

Potrzebne materiały:

- ankieta o dorastaniu (odpowiednio przygotowana liczba wariantów dla chłopców i dla dziewczynek).

Przebieg:

1. N. rozdaje każdemu ankietę o dorastaniu (2 minuty);

2. N. prosi dzieci, aby przeczytały polecenie na ankiecie i odpowiedziały na wszystkie pytania. Może zaproponować, żeby rozsiedli się po całej sali, aby każdy mógł samodzielnie zastanowić się nad pytaniami. N. prosi, by dzieci nie zaglądały i nie czytały odpowiedzi innych. N. mówi, że będą mieli dużo czasu na jej wypełnienie, więc mają czas, by zastanowić się nad każdym pytaniem (3 minuty);
3. Dzieci wypełniają ankietę (15 minut);
4. N. prosi dzieci, by usiadły razem (np. w kole) i omówiły ankietę. N. pyta, ile osób zgadza się ze zdaniem w części A. Wspólnie zastanawiają się, co to jest tożsamość, co może składać się na tożsamość osoby, jak można szukać własnej tożsamości. Wspólnie omawiana jest każda część ankiety. Dodatkowo N. może zadawać pytania odnośnie emocji np. „Jak czujecie się z tym, że wasi rodzice nie mają racji?” oraz pytania, jak sobie z tymi emocjami radzić np. „co robicie, kiedy macie poczucie, że wasi rodzice nie mają racji?”. N. powinien szczególnie skupić się części C związanej z presją społeczną. Prosi, by dzieci podały przykłady takich zachowań. Pyta, jak się czują w chwili, kiedy ktoś wywiera na nich presję, jak czuli się, kiedy zrobili coś ze względu na presję innych, jak czuli się, kiedy nie ulegli presji rówieśników, jakie są metody radzenia sobie z presją rówieśników, jak powiedzieć „nie” w obecności grupy. Aby podsumować rozmowę, N. może spytać dzieci, co dla nich oznacza „bycie dorosłym” (25 minut).

Warianty:

- ankieta jest dostępna w wersji edytowalnej. N. może dodać lub usunąć pytania, aby dostosować ankietę do otwartości dzieci na dane tematy.

Zakresy przedmiotowe:

Psychologia

Historia i społeczeństwo

Metody:

Metoda ewaluacyjna

Techniki:

Ankieta

Tryby pracy:

Cała klasa

Samodzielny

Ścieżki:

Samoświadomość i dojrzewanie

Aktywizowane typy inteligencji:

Intrapersonalna

Lingwistyczna

Osiągnięcia GWK:

Hist-VI.5.2 : [WOS] dziecko potrafi wskazać, jakie grupy występują w społeczeństwie

Hist-VI.5.3 : [WOS] dziecko potrafi wyjaśnić, jakie role realizują różne grupy społeczne

Psych-IV-VI.1.7 : dziecko wie, jakie emocje i uczucia towarzyszą dojrzewaniu

Psych-IV-VI.8.1 : dziecko wie, dlaczego ludzie tworzą i wybierają grupy

Psych-IV-VI.8.2 : dziecko wie, jak grupa potrafi wpływać na decyzje jednostki

Psych-IV-VI.8.3 : dziecko potrafi przeciwstawiać się presji grupy i wie, że ma prawo powiedzieć "nie"

Lista załączników:

Ankieta o dorastaniu.docx